

[Niels Westerby.]

gøre opmærksom på, at det dagsordensforslag, som hr. Henry Christensen, hr. Egon Jensen og hr. Baunsgaard har stillet, er nøjagtig det samme som det, hr. Baunsgaard og jeg, og jeg tror, det var det ærede medlem hr. Peter Nielsen, foreslog sidste år. Derfor er der nøje konsekvens i vor stillingtagen, når liberalt centrum i dag kan stemme for det af de 3 ærede medlemmer fremsatte forslag.

Statsministeren bemærkede, at nybyggeriets problem syntes at være løst, og henviste til, at det sociale byggeri har fået en fast byggerente på 6½ pct. Jeg vil ikke bestride, at der ligger en vis lettelse for det sociale byggeri heri — hvis jeg bestred det, ville det være uredeligt — men det, jeg gjorde opmærksom på under mit første indlæg, var, at en lettelse for 12.000 lejligheder ikke er en lettelse for alle de 40.000 lejligheder, der bygges hvert år her i landet. Der vil stadig væk være 28.000 lejligheder eller parcelhuse tilbage, som der ingen lettelse er for, og hvad enten det drejer sig om lejere eller beboere af parcelhuse, så vil disse være stillet nøjagtig som nu, ganske uafhængig af det boligforlig, der er blevet indgået. Boligforliget hjælper ikke på lejen eller prisen for parcelhuset for 70 pct. af nybyggeriet. Det tror jeg er værd at slå fast. Ad åre kan der blive en ringe hjælp fra den opsparing, der sker i fonden fra lejeforhøjelserne, men det er kun ad åre, og der vil gå mange år, før det virkelig kommer til at betyde noget.

Jeg vil gerne have lov til at understrege, at det, jeg anser for det vigtigste i øjeblikket, er, at det skattereforarbejde, som man har aftalt en køreplan for, bliver gennemført så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg har sagt, at jeg er tilhænger af merværdiafgiften, men vil også medvirke til en detailafgift, hvis det er den eneste måde at få sagen gennemført på. Jeg anser det for uhyre vigtigt, at vi får en nedsættelse af indkomstbeskatningen; den lammer arbejdslysten, opsparingen og alt det positive. Derimod løber forbruget her i landet forud for produktionen; det er derfor, beskatningen skal lægges dér, og derfor er jeg tilhænger af en omsætningsafgift. Jeg håber, det vil kunne lade sig gøre, inden denne samling er forbi, men jeg har mine tvivl

med de erfaringer, jeg har gjort herinde i det høje ting med hensyn til arbejdsdygtigheden. I hvert fald skal det ikke skorte på liberalt centrums vilje hertil, og liberalt centrum agter i den nærmeste fremtid at fremlægge en skitse til en skattereform.

Dernæst et par bemærkninger til regeringen i anledning af aftalen om at spare 125 mill. kr. Liberalt centrum er tilhænger af, at der er den største agtpågivenhed i den offentlige husholdning. Men det er ikke ligegyldigt, hvor man sparer, der skal være mening i tingene. Og jeg forstår, at det næsten er en blankoveksel, venstre og det radikale venstre har udstedt til regeringen; den må bogstavelig talt selv finde ud af, hvor den skal finde de 125 mill. kr. Jeg håber, det lykkes for regeringen — også vi ser med den største interesse på besparelserne — men jeg vil advare imod, at man går den vej, man så mange gange er gået før, når det drejer sig om besparelser. Jeg vil sige til den høje regering: lad nu de offentlige investeringer i uddannelsesbyggeriet, forskningen og alle de positive ting, som der er fremtid i, ligge, lad ikke dem blive ramt af sparekniven. Hvis der skal skæres ned på det offentlige budget, så må det være på driftsbudgettet, det offentlige forbrug. Lad os for en gang skyld holde hånden over uddannelsesbyggeriet og forskningen og det, der er fremtid i.

En bemærkning til hr. Poul Møller. Det ærede medlem ville have en meget langsigtet budgetlægning. Jeg er tilhænger af en meget langsigtet budgetlægning; jeg håber sandelig også, at regeringen formår at gennemføre en sådan, og at den vil leve op til at lave de 3-årige budgetter, som der er tale om, og lægge al den omhu og de kræfter i det, som det nu engang er muligt. Det skal selvfølgelig ud fra denne budgetlægningsbetragtning være sådan, at statsens indtægter og udgifter nogenlunde balancerer. Men derudover bliver der et spørgsmål om at føre finanspolitik, og hr. Poul Møller må vide, at de ydre forhold, eksportpriser, importpriser og mange andre forhold, som vi ikke selv er herre over, kan påvirke det økonomiske liv her i landet og påvirke mulighederne eller behovet for at føre en finanspolitik, enten i retning af at den må strammes, eller i retning af at den må lempes; det kan komme udefra, og det kan komme hurtigt, og derfor